

תת"ע 4474/07/21 - גברין אלעמור נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 4474-07-21 מדינת ישראל נ' אלעמור
תיק חיצוני: 42250043405

בפני	כבוד השופטת שרית זוכוביץ-אורי
נגד	גברין אלעמור
מדינת ישראל	המבקש
המשיבה	

החלטה

1. בפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 18.07.21.
2. ביום 21.08.20 קיבל המבקש לידיו, דו"ח מסוג הזמנה לדיון שמספרו 42250043405 המייחס לו עבירה של נהיגה ברכב שעליו נמסרה הודעת אי שימוש על ידי שוטר שהוא בוחן תנועה, בניגוד לתנאים שפורטו בהודעת האי שימוש בניגוד לתקנה 308(ד) לתקנות התעבורה, תשכ"א 1961.
3. ביום הדיון לא התייצב המבקש בבית המשפט, ומשכך נשפט בהעדרו ונגזרה עליו פסילה למשך 3 חודשים, פסילה על תנאי של שלושה חודשים למשך 3 שנים וקנס בסך 1,000 ₪.

טענות הצדדים

טענות המבקש

1. לטענת המבקש הוא אכן נעצר על ידי שוטר, אך לא קיבל ממנו הזמנה לדיון במקום בו נעצר, אלא נאמר לו כי הוא מוזהר וכי הוא יכול לסור לביתו. לטענתו, בעת שנעצר היה לרכב רישיון בתוקף וכן העתקי רישיונות מאומתים ע"י קצין בטיחות. עוד טען המבקש כי הודעת אי השימוש המקורית נמסרה לאדם אחר, והוא כלל לא ידע עליה, שכן אינו מחובר כלל למסוף משטרה.
2. המבקש כפר בביצוע העבירה וטען כי בית המשפט התייחס לעברו התעבורתי מבלי לשמוע את טיעוניו לעניין מצבו האישי והכלכלי. עוד הוסיף המבקש כי תודעתית לא ידע כי קבוע לו דיון וכי אם היה יודע על כך היה בא לטעון את טענותיו בפני בית המשפט. ומשכך אם לא יבוטל פסק הדין שניתן בהיעדרו, ולא יינתן לו יומו בבית המשפט, ייגרם לו עיוות דין.

טענות המשיבה

1. המשיבה טענה כי המבקש קיבל לידיו את ההזמנה לדיון מיד בסמוך לאחר ביצוע העבירה בה הואשם, ואף חתם על טופס ההזמנה לדיון ולכן הוא זומן כדיון ואין בסיס לטענתו לעניין מודעתו לביצוע העבירה ולקיומו של דיון.
2. לטענת המשיבה ההודעה על איסור השימוש ברכב נמסרה לידי המבקש ולא, כפי שטען לאדם אחר ואף בתגובתו לרושם הדו"ח אמר כי הוא מודע להודעת אי השימוש אך הוא שכח לטפל בעניין ולהסיר את מחדלו. המשיבה צירפה עותק ממסמך הודעת אי השימוש לתגובתה.
3. עוד טענה המשיבה כי המבקש לא הציג כל סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או נסיבות אחרות שיש בהן משום עיוות דין.
4. לטענת המשיבה בנסיבות אלה, פסק הדין אינו חורג ממתחם הענישה הנוהגת בעבירה בה הורשע המבקש ועל כן לא יגרם לו עיוות דין אם פסק הדין יותר על כנו.

דיון

1. סעיף 126 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 קובע כי באין הוראה אחרת בחוק, דרך המלך בהליכים פליליים מורה על קיום דיון בעניינו של נאשם. כדברי כב' השופט שהם בע"פ 1903/99 חסין נ' מדינת ישראל מיום 7.4.2008: "העיקרון המנחה בהליכים פליליים- אשר יש הסבורים כי ניתן לו אף מעמד חוקתי- הוא כי דיון יתקיים בנוכחות הנאשם, נוכחות זו דרושה לשם קיומו התקין של המשפט כמו גם לשם מראית פני הצדק והבטחת אמון הציבור בהגנות ההליך הפלילי".
2. לכלל זה קיימים מספר חריגים שאחד מהם מעוגן בסעיף 240(א) לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), התשמ"ב-1982 (להלן: "החסד"פ) הקובע כי בעבירות הקלות המוגדרות בו, ניתן לדון את הנאשם שלא בפניו, ככל שבית המשפט סבור כי לא יגרם לו בכך עיוות דין.
3. כאשר נאשם הוזמן לדיון ואינו מתייצב רואים אותו כמודה בעובדות הנטענות בכתב האישום.
4. סעיף 130 (ח) לחסד"פ קובע כי נאשם שאינו מתייצב למשפטו ונדון בהעדרו רשאי לבקש ביטול פסק דין, אולם יהיה עליו להוכיח אחד משני תנאים חלופיים. תנאי אחד הוא כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו והתנאי השני הוא כי ביטול פסק הדין דרוש כדי למנוע עיוות דין.
5. ולעניין זה ראו רע"פ 9811/09 סמימי נ' מדינת ישראל מיום 29.12.09 בו נקבע כי:

"לכל אדם הזכות ליומו בבית המשפט, ואולם זכות זו אינה מוחלטת ואין לאפשר ניצולה לרעה. היעדר התייצבות של אדם מדיון אליו זומן כדיון עלולה להוביל לתוצאה כי יורשע בדיון ודינו ייגרר, כשם שארע בעניינו. משכך היה, הנטל הוא על המבקש לבטל את פסק הדין להראות כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או כי הביטול דרוש כדי למנוע עיוות דין כשם שמורה סעיף 130 (ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982".

קבלת ההזמנה לדיון וקיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות המבקש

1. המבקש טען בעלמא, כי השוטר שעצר אותו לא מסר לו כל הזמנה לדיון. בהתאם לכתב האישום וההזמנה לדיון שצרפה המשיבה לתגובתה ובנגוד לטענת המבקש כתב האישום וההזמנה לדיון נמסרה למבקש במועד ביצוע העבירה ונחתמה על ידו.
2. המבקש לא פירט בבקשתו כל סיבה שבשל נמנע ממנו להתייצב לדיון, אלא טען בעלמא לעניין מצבו האישי והכלכלי וכי תודעתית לא היה מודע לקיום הדיון, זאת מבלי שצרף כל אסמכתא לטענותיו. מן האמור עולה כי המבקש, על אף שידע על מועד הדיון עשה דין לעצמו, לא התייצב ואף לא הגיש בקשת דחייה במועד.
3. לפיכך אני קובעת כי ההזמנה נמסרה למבקש כדיון וכי לא הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו.

האם קיים חשש לעיוות דין

1. גם במצב בו לא קיימת סיבה מוצדקת לאי התייצבותו של המבקש ניתן לבטל את פסק הדין שניתן בהיעדרו ובלבד שהדבר דרוש לשם מניעת עיוות דין (רע"פ 6165/17 סעדא נ' מדינת ישראל מיום 24.4.2018).
2. ככלל, ביטול פסק דין שניתן בהיעדרו של נאשם בשל החשש לעיוות דין יעשה לאחר שהצביע על שיקולים כבדי משקל העשויים להביא לשינוי תוצאות פסק דין (רע"פ 1911/18 עמיד גיש נגד מדינת ישראל מיום 27.5.2018).
3. המבקש כפר במיוחס לו בהזמנה לדיון וטען כי במועד ביצוע העבירה המיוחסת לו רישיון הרכב היה בתוקף ולכן לא נעברה על ידו כל עבירה. טענות המבקש נטענו בעלמא ללא כל ראיה או אסמכתא להוכחתן. המשיבה המציאה את כל מסמכי השבת הרכב הנושאים את התאריך 13.08.20 והחתומים על ידי המבקש וזאת בניגוד לטענתו כי את הודעת אי השימוש קיבל אחר.
4. בנסיבות אלה ולנוכח המסמכים שהציגה המשיבה, הסיכוי לשינוי תוצאת פסק הדין נמוך. (ע"פ 2119/02 כהן עופר נ' מדינת ישראל מיום 14.4.2002, רע"פ 1773/04 אלעזר אסמעיל נ' מדינת ישראל מיום 23.2.2004).
5. על המבקש הוטלה פסילת המינימום הקבועה בחוק וגם יתר רכיבי הענישה אינם חורגים מן הענישה הנוהגת במקרים דומים.
6. בנסיבות אלה אני קובעת כי לא יגרם למבקש עיוות דין אם לא יבוטל פסק הדין.
7. לנוכח האמור ומכוח עקרון סופיות הדין הבקשה נדחית.

מזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, ל' כסלו תשפ"ב, 04 דצמבר 2021, בהעדר
הצדדים.